

Српско археолошко друштво

Музеј Крајине Неготин

СРПСКО АРХЕОЛОШКО ДРУШТВО

XLII СКУПШТИНА И ГОДИШЊИ СКУП

Неготин, 30. мај – 1. јун 2019. године

Програм, извештаји и апстракти

Организациони одбор скупа

Владимир Величковић, председник општине Неготин
Татјана Панић, члан општинског већа за културу, информисање и туризам
Ивица Трајковић, директор, Музеј Крајине
Гордан Јањић, Музеј Крајине
мр Војислав Ђорђевић, секретар Српског археолошког друштва
др Адам Н. Црнобрња, председник Српског археолошког друштва
др Војислав Филиповић, потпредседник Српског археолошког друштва

Научни одбор скупа

prof. dr Arthur Bankoff, Brooklyn College, New York (USA)
проф. др Душан Михаиловић, Филозофски факултет, Универзитет у Београду
др Адам Н. Црнобрња, Народни музеј у Београду
doc. dr Martina Blečić Kavur, Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, Koper (SLO)
prof. dr Boris Kavur, Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, Koper (SLO)
др Иван Семьян, Южно - Уральский государственный университет, Челябинск (РУС)
др Војислав Филиповић, Археолошки институт, Београд
доц. др Дејан Радичевић, Филозофски факултет, Универзитет у Београду
др Драган Милановић, Археолошки институт, Београд
др Наташа Миладиновић-Радмиловић, Археолошки институт, Београд
др Селена Витезовић, Археолошки институт, Београд
др Јелена Булатовић, Лабораторија за биоархеологију, Филозофски факултет, Београд
др Надежда Гавриловић Витас, Археолошки институт, Београд

Приредили: Адам Црнобрња и Војислав Филиповић

Издавач: Српско археолошко друштво, Београд и Музеј Крајине Неготин

За издавача: Адам Црнобрња и Ивица Трајковић

Штампа: Studio M, Beograd

Тираж: 200

Бесплатан примерак

ISBN 978-86-80094-09-0

XLII скупштина и годишњи скуп Српског археолошког друштва финансиран је средствима Министарства културе и информисања и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

Амалиа Сабанов, Лабораторија за биоархеологију, Одељење за археологију, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

ПРАКСЕ СКЛАДИШТЕЊА УСЕВА У НАСЕЉУ ИЗ РАНОГ БРОНЗАНОГ ДОБА НА НАЛАЗИШТУ АРСЛАНТЕПЕ У ТУРСКОЈ

Живот у насељу из раног бронзаног доба (2800–3100 п.н.е.) на налазишту Арслантепе је окончан пожаром који је за собом оставио огроман број угљенисаних ботаничких остатака *in situ*. Како је материјал похрањен услед једног, изненадног догађаја који је погодио цело село, омогућено је подробно разумевање контекста и интерпретација различитих пракси, нарочито пољопривредних. Откривено је неколико просторија у којима су складиштени усеви и намирнице, за шта су употребљавани силоси, велике керамичке посуде попут питоса, а највероватније и корпе или кесе од органског материјала, који се није очувао. Такође, велики број карполошких остатака потиче са спратова кућа, који су овде могли доспети услед употребе спратног простора за складиштење или пак за сушење усева након жетве. Међу карполошким остацима усеvnих биљака доминирају угљенисана зрна житарица, пре свега јечма (*Hordeum vulgare*), једнозрне (*Triticum monococcum*) и двозрне пшенице (*T. dicoccon*), а у мањој количини присутна је и обична/тврда пшеница (*T. aestivum/durum*). У великој мери заступљене су и махунарке, највише грашак (*Pisum sativum*) и леблебија (*Cicer arietinum*), али су документоване и мање укусне семенке из родова грахорица (*Vicia/Lathyrus*). Јечам је складиштен засебно, за разлику од осталих житарица, што значи да је тако и узгајан и обрађиван. Махунарке су у већини узорака налажене измешане. Сви усеви су веома добро очишћени пре складиштења што се може закључити на основу потпуног одсуства коровских биљака и плевне. Подаци о праксама складиштења значајни су и за сагледавање друштвено-економских односа. У сагласности са претходним закључцима базираним на археолошким доказима, уочљиво је да становници овог ратарског насеља привреду спроводе на нивоу домаћинства, што је у супротности са централистичким системом и појавом владајућих елита у претходном, касно-халколитском, периоду.